SAMMELHANDSCHRIFT: IOHANNES CHRYSOSTOMUS. DIONYSIUS AREOPAGITA. OGLERIUS DE LOCEDIO. PS.-SENECA. HIERONYMUS. PETRUS LOMBARDUS

Stams (?), Anfang 14. Jh. und Italien (?), 1. Hälfte 14. Jh. Seite 6v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31240
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png"> Kontakt: Stift Stams   <img src="https://manuscripta.at/styles/universitaets-landesbibliothek-tirol.png" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/BMKOES_Logo.svg" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/EUnion_POS1.jpg" height="48">

minē resuū celoꝝ aconstitucōne sctī p
paratū est. Tantū est ne nos inꝝ pos ab
ingressū bonoꝝ p sustendo in malis pti
nacit excludamus. Donec enī sumus
in hac vita. quantacūq; nobis accidint
pcta: possibile ē oīa ablui p pēitēciam
Cū aūt abducti fuerim' ex hoc seclo. vbi
iam ī si penitebit nos. ualde enī penite
bit nos. sz nulla erit vtilitas pnie: et
licz sit stridor dentiū. licz ululatus et
fletus. licz fundamus pces. et ī nuis
obsecrōibꝝ pclamemus. nemo audit
nemo subueniet: sz ne extremo quidē
digito aquā quis infundet. Insue
ntē posite inflāmis. sz audiemus illo
qd dnes ab abraham: quia chaos mag'
confirmatū ē inter nos et uos. et neq;
hinc illuc transire potest. neq; inde
huc. Respiciamus ergo tandē queso te
fr. et dnm mīm boni et utiles requira
ser'ui nec desperemus dū in hac luce
viuimus uenia nos posse p penitēci
am pmer'eri. In infno aūt ut dicim'
penitencie medicamenta non pdest.
In hac uero luce positis et in vltima
senectute. michi crede curabis. Ideo
demq; diabolus oīa monet et agit:
ut animū desperacōis inducat. Scit
enim qr si pro tempe quis penitudi
nem gat. cūius sit bīus. nō erit tam
ei infructuosa conūsio. sz sicut is q
calicē aque frigide porrexit. neq;
fructū incedis amittit: ita
is qui uale gestis pēitis peni
tudinē gīt. licz minus digna
videat ad pcōꝝ pondus pnia
tū quātacūq; ille modus pēi
tendi fuit ul' ꝓfusionis monitū:
ceps nō erit remuneracionis
bonoꝝ. Nichil enī michi cōde
boni ops q'ius sit existū de
spicietur apud iustū iudicē
deū. Si enim pcta cū tanta ex
aminacōe discutienda sūt. ut
etiam uerboꝝ et cogitacionū
vnusq;sq; paciatur penas quā
to magis bene gesta et magna
pensabūt. et pia in iudicio.
Itaq; etiā si nō putas esse possi
bile. ad illū rursus lume vite
ordinē te posse reparari aliq;
cte dmmiētā luxie et libidinis e
normitate si resecces: ne hoc qd
tibi infructuosū sencies fore.
Incipe tantū et in iniciū aliqd ar
ripe melioꝝ conūsionisq; viam
sūmis saltē cōtingere uestigia.
Donec enī incipias difficile t
et in accessū virtutis ut videt.
Sic namq; ē nā. ieq. ut oīs
labor tam diu grūs putetur
donec sola animi consideracio ne
pensatur. Vbi uero ad rem
ventū fuit. et ops ipsius aliq'